

[Tholstrup.]

må ty til dyrere ting, og det betyder et større forbrug af valuta. Her er der desuden tale om, at man ved at bruge de rigtige maskiner og de rigtige køretøjer sparer valuta på andre områder. Jeg påviste, at de nye lastvogne kun bruger halvt så meget benzin pr. tonnage, som de gamle gør. Det vil sige, at der kan spares umådelige summer i valuta ved at indføre disse køretøjer. Her til kommer, hvad de produktionsmæssigt kan give os; vi kan forøge produktionen og billigøre den i konkurrencen, således at den beskyttelse, som der var tale om vi havde brug for for at klare os med hensyn til maskineksporten til de lande, som har højere told end Danmark, kunne klares ved, at vi fik billigere transportmuligheder, når vi bl. a. får de nye biler og de nye maskiner hertil. Det er altså lige så vigtigt, for at vi kan klare os i den nuværende valutasisuation, at vi får disse ting, som at vi sidder og regulerer og passer på.

Den højtærede minister sagde, at der var ingen større mangel på store lastvogne. Ja, jeg kan ikke købe en stor lastvogn i dag, selvom jeg gerne ville, og jeg kan godt sige, at i min virksomhed har vi ikke så få af dem i ordre, men vi har ikke fået tilsagn om en eneste af dem til levering foreløbig. Der bliver sagt, at der vist ikke kan blive nogen til os i dette år, da der er så mange skrevet op foran os. Vi får 2 vogne i år, siger en enkelt importør, men der er 25 købere skrevet op før Dem, så Deres tid kommer først om et år eller to.

Men det var en god indrømmelse, den højtærede minister kom med, da han sagde, at det var en uhensigtsmæssig udnyttelse af køretøjerne, hvis man gav de store fri, medens der måske var mere brug for de små. Jeg har imidlertid stillet sagen således op, at jeg også ønskede at få varebiler givet fri, fordi jeg er klar over, at det gælder om at få ethvert køretøj anvendt til sit rigtige formål.

Der blev sagt, at reservedelene ikke var ført tilbage fra friliste til bunden liste. Ifølge den varefortegnelse, som blev udsendt den 8. august i forslaget til rigsdagsbeslutning om importregulering, er der adskillige dele heri, som hører under reservedele. Der er f. eks. pakninger til maskiner, der er ebonit i stænger og plader. Der er gummikordeller, garn til indlæg af gummi til vævning, altså til bremsebelægninger og til kølerremme. Og der ligger et stort område, som hedder pakninger, maskinpakninger af alle slags, pakninger og akkumulatører til automobiler, plader, værktøj o. s. v., altså sammen noget,

der er brug for på værkstederne. Det vil sige, at der her i denne uskyldige liste alligevel findes ikke så få ting, som vedrører forbruget af reservedele i det daglige. Vi ser stadigvæk, at når vi skal have disse reservedele, findes de ikke, og så må man gå til at bearbejde forhåndenværende råmateriale, som erfaringsmæssigt er meget dyrere. Jeg nævnte pakningerne, der kom op på 40 kr. pr. stk. i stedet for de færdiglavede fra fabrikerne til 3 kr. pr. stk.

Anker Lau: Ja, jeg kunne forsåvidt godt nøjes med at henvise til mine udtalelser under det forrige punkt på dagsordenen, men jeg synes alligevel, at der er enkelte ting, som det vil være rigtigt at få sagt også ved denne lejlighed. Der er jo ikke nogen her i salen, der har beskæftiget sig med disse praktiske opgaver, som i og for sig har hørt så forfærdelig meget nyt fra det ærede medlem hr. Tholstrup. Vi ved allesammen, hvor stor en rolle disse forskellige varer spiller. Det er altså sammen noget, der er udtryk for produktionsomkostningerne, og det må være af værdi for os allesammen at få gjort produktionsomkostningerne så lave som muligt. Men jeg må erkende, at vi efterhånden er ved at komme ind på en slags dobbeltdrift. Der er ikke så forfærdelig langt fra dette spørgsmål til det, vi drøftede for et øjeblik siden, og det forekommer mig også, at vi ved forskellige tidligere lejligheder har drøftet disse spørgsmål igennem. Der må formentlig engang komme en ende på det. Jeg har den mening, at dette spørgsmål som det foregående naturligt hører hjemme i vareforsyningsudvalget, hvor de også bliver drøftet.

Vi fra vor side er ikke blinde for disse tings store betydning. Det er ganske klart, at det er urimelig dyrt at køre med gamle biler, og det er urimelig dyrt med hjemmelavede reservedele. Der er intet nyt for os i den sag, absolut ikke. Jeg vil iøvrigt gerne henvise til min partifælle, det ærede medlem hr. Arnth Jensens redegørelse her sidste år under tillægsbevillingsloven, hvorved hele dette spørgsmål rejstes. Man var også inde på spørgsmålet om personbilerne og deres fordeling. Her er også et stort problem, der skal og må løses en dag. Det hører ikke hjemme under denne sag, men det skal lige nævnes, at også her er der et problem, man bør beskæftige sig med, og som vi i høj grad beskæftiger os med.

Som sagt, der var ikke noget væsentlig nyt i det, vi har hørt i eftermiddag på disse områder med undtagelse af en ting, som jeg ikke er helt sikker på at jeg har opfattet rigtigt. Det kan vel ikke være det ærede